

БЪЛГАРСКИЯТ ДУХ ЗАД ГРАНИЦА

Задкушеви разговор в ДСБР Букурещ с проф. Лука Велчов и Любомир Николов. Фото: Евдокия ВЕЛИКОВА

По покана на Демократичният съюз на Българите в Румъния /ДСБР/, на 28 септември 2018 година, представих своето творчество в Букурещ. В Русе ни чакаше кола, която ни заведе пред централата на съюза в Букурещ. Посрещна ни Любомир Николов, секретар на Съюза, с когото се знаем от Четвъртия международен форум „Българско наследство“, който се проведе в края на август 2018 г. в Балчик. Запознахме се с Председателя проф. Лука Велчов, ин-

тересен събеседник, живата история на българите в Румъния. Представи ни централния офис с няколко зали. Запозна ни с колекцията, която притежават-интересни вещи, портрети, икони и много богата библиотека. На всички показвах местата и паметниците на българската история в Букурещ. За него знаехме от членове на нашето Сдружение „Българско наследство“, с председател г-жа Маруся Костова, които бяха гости на ДСБР през февруари т.г.

Впечатляваха бешеснимката на Васил Левски с негови съратници единствена-оригинал. Запазена от поколения родолюбиви българи до сега. В тези зали се чувстваше българският дух. Неусетно мина времето с професора и Любомир Николов в разговори и в четене на книги за българи, чийто живот е неизвестен за нас. Един от тях е Стефан Дуновъв потомък на чировски бунтовници, борци за свобода и справедливост. Подариха ми

книгата „Стефан Дуновъв банатски българин – европейски герой“, издадена в Букурещ през 2018 г. с автограф от авторите – Лучия Керцова, Лука Велчов, Иван Ранков. Авторите, тези родолюбиви българи, както и Любомир Николов и Председателят на българската общност в Румъния Антон Канчев, поддържат пламъчето на българщината да гори зад граница, в съседна Румъния.

Цонка СИВКОВА

14 октомври – храмов празник на църквата „Св.Петка“ в кв.„Левски“ Балчик

Православната църква е определила 14 октомври за празник, посветен на Преподобна Параскева – Петка Българска. За тази светлица пише „Житие“ Патриарх Евтимий Търновски като посочва чрез моменти от нейния живот, че тя е пример за обществено и нравствено религиозно поведение, бъдещо родолюбиво чувство, с нейната готовност да отстоява вървата. Нашият народ я тачи като своя покровителка и вярва, че в трудни, тежки моменти, ще получи помощ от нея. Ето защо нашата църк-

ва в кв.„Левски“ носи с гордост нейното име и с радост всяка година на този ден празнува. Стотици жени и мъже, млади, възрастни и деца, изпълниха на този ден църквата, където беше отслужена тържествената литургия от свещеник отец Тодор Тодоров, с участието на отец Петне, гост от Великопреславската и Варненска митрополия, старопрестолен иконом, духовен надзорник на епархията. Миряните бяха мирносни при визлането си в църквата от свещеником Стратия, кой-

то участва активно и в църковния ритуал по освещаването на водата и курбана. Всички присъстващи получиха от курбана, хляб, сладки. При раздаването на курбана помагате и съпругата на отец Тодор, както това се случва и в неделните служби. Трөгателно е присъствието на двете деца, които са често в нашата църква. Денят, посветен на Св.Петка е един от големите празници, които Православната църква почита и това е особено подчертано в църквата в кв.„Левски“, защото тя

носи нейното име. Ето защо в този ден толкова много хора от квартала, от град Балчик и околностите, гости от Варна и други места бяха тук, препълнили храма, отдаващи почит и внимание към светицата. Сигурна съм, че дълбоко в себе си всеки присъстващ тук, на хубавата служба, мислено е помогнал светицата да му помага в трудни моменти, да подкрепя усилията му, да бъде добър човек и най-вече да вярва, че Св.Петка Параскева помага на хората.

Мария АНДРЕЕВА

КРАСИВО, НЕПОВТОРИМО, ОДУХОТВОРЕНО

На 11 октомври 2018 г. в Огледална зала „Нели Божкова“ Добрич, на официална церемония „се връчи Националната литературна награда „Дора Габе“ /присъжда се на пет години/на поетесата Камелия Кондова и отличие за принос в изследването и популяризирането на творчеството и на поета Дразни Дразнев от кмета на Добрич Йордан Йорданов. На снимката отляво надясно: Генка Петрова, Дразни Дразнев, Камелия Кондова, Георги Йовчев, Роси Рос.

В голям празник се превърна честването на 130-годишнината от рождението на добруджанската поетеса Дора Габе, който изпълни огледалната зала „Нели Божкова“. Добрич с голямо творческо въодушевление, защото този път трябва да бъде връчена и Националната награда за поезия в нейна чест.

Запомнящи се думи, още в началото, прозвучаха от главния уредник на Дом-паметник „Йордан Йовков“ – Добрич д-р Кремена Митева, която представи създателят път на поетесата Дора Габе, родена в Добрич през 1888 г. Дора Габе написва най-напред „Темелуги“ /1906/, преминава през „Почакай спъще“ /1967/, много стихове за деца, стигайки до „Стъпена тишина“ /1973/, преводячка от полски, чешки, руски, френски, гръцки. Д-р Митева ни запозна с възвишеното, скрито у човека, нравствения елемент и вътрешния бунт, скрити в поезията на „примата“ в българската поезия Дора Габе, известна с жаждата си за искреност и поетическа чувствителност. Тя е пример за непрекъснатото движение на човешката мисъл, непрекъснато преминаваща през кръстословщата, наречена живот.

Като своеобразно синхронно продължение прозвучаха „Елизод“ и „Носталгия“ от композитора Панчо Владигеров, в изпълнението на пиано от Мария Славова. Възлудван рецитал по стихове на Дора Габе, нашата землячка от добруджанското село Дъбровица, изнесе утвърдената, восприимчива актриса Бойка Велкова, за която в-к „Балчишки телеграф“ и, че гостувала в ДКИ КЦ „Двореща“ и подчерта нейното авторитетно участие в „Усещане за любов“ и „Пътят

към Афродита“. Усетих за сетен път диханието и възторжената реакция на публиката в Добрич след артистичното изпълнение на Бойка Велкова, което ни вдъхна кураж и предизвика размисъл за откровеността, едновременно. Актрисата ни направи свои съчувственици в избора на овладените чувства на знаменитата поетеса и жена Дора Габе.

На тържественото честване присъства кметът на Община Добрич - г-н Йордан Йорданов, който трябва да връчи голямата национална награда за литература на нашата землячка и приятелка на литературен клуб „И.Кръчмаров“ – Балчик, родената в гр. Добрич на 26. 02. 1969 г. дъщеря на Стоянка и Димитър Кондови-Камелия Кондова: авторка на осем стихосбирки, като очаквам да излезе на бял свят и предпоследната ѝ: „Неделята, която щеше да е понеделник“. Многократно носител на различни литературни награди в национален мащаб, член на С Б П от 2007.

Една жена, майка на две вече отглеждани от нея пораснали деца-Мария и Самуил /Маща и Самил/, стоеше на първия ред в залата: притихнала и зачервена радостно от скритото чувство на упоеност и гордата грълка от това, което е сторила, влязла е в успешен непосредствен диалог с читателя. Цялата поетическа гилдия на областта се беше изсипала шедро в Добрич, за да сподели наградата на Камелия Кондова. Представете си ситуацията: тя - румена и кропка, ние - омагьосани от мраморната ѝ словесност на поетеса, която дълго време задържа трепкащо вниманието на читателя. Наградата „Дора Габе“ се връчва на пет години. Предната ѝ носителка е също добруджанска по-

етеса - Елка Няголова, съседка от ул. „Захари Стоянов“ в Добрич и приятелка на Камелия. И двете майсторки на иновационното извайване на преживяното, носещо обреченост, огън, тъга, които дори в паузите казаха много. И на теб ще ти потекат съзвоните от срещата на двете отчаявшо женствени и сърцати поетеси: Елка и Камелия. Тази нощ се изплакаха пред нас целите, без остатък. А това ми напомни стиховете на един друг магьосник на словото - поета-драматург Стефан Цанев, който написа за несприятел и признат друг на поета, който живее със своята и от своята поезия: „...Когато се ражда поет/ само майките плачат/ забравят се с ужас в лолката празна-/ за себе си майките нищо не раждат./ когато се ражда поет./ 1975/.

Накрая завършихме тържеството в комплекс „Старият Добрич“, но за това друг път. Прелиствам отново стихосбирките на Камелия Кондова и останал изнепадан и поласкан от откровеността ѝ: „...И се омагьосавам - от жена - в дете./ И вече нямам сили да се боря./ Любимият е с твоята рамена./ Но нека за бай Георги си говорим./ Това е само част от обикновеното философско размисление за живота, рещо се из лабиринтите на дълбоките човешки чувства. По Камелиевски начин - одухотворена и неповторима е поезията ѝ, скрита зад нейната отдаленост, съпътствана с точността на изграждане на образа, пречупена през призмата на собствената ѝ душевност, зад която се крие какво? Истината. Камелия има призвание да казва Истината и този дар е за всички нас. Защото ние не можем или не смеем.

Георги ЙОВЧЕВ